

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Det er jo næsten en skam, at Undervisningsministeriet ikke har flere forslag på dagsordenen i dag med den velvillige modtagelse, der har været næsten fra først til sidst.

Jeg er glad for tilslutningen også til disse to lovforslag. Hr. Rahbæk Møller hæftede sig ved, at de har haft en lidt længere gang forstået på den måde, at lovforslagene tidligere har været fremlagt til høring, og dér gik det knap så stilfærdigt for sig som ved behandlingen i dag. Det bekræfter vel meget godt, at der er megen fornuft i at lave høringer, og at det kan være meget fornuftigt, om ministeren og regeringen lægger øre til, og det er vel også meningen. Det er det, vi har gjort, og det kunne tyde på, at vi har fundet en balance med de to lovforslag, der nu ligger her, som gør, at de ikke alene kan gennemføres, men også har affødt tilfredshed hos interessenterne.

Hr. Rahbæk Møller spurgte, om den bemyndigelse, som også gives i lovforslaget, til, at andre institutioner på et senere tidspunkt kan komme ind under bestemmelserne, kunne tænkes udmøntet på den måde, at man ad anden vej kunne lægge et sådan pres på de pågældende institutioner, at man nærmest tvang dem til på et senere tidspunkt at sige ja tak. Sådan skal det ikke forstås, og det vil jeg gerne stå inde for. Jeg vil også gerne love, at i den udstrækning, det på et senere tidspunkt skulle blive aktuelt at optage andre institutioner under denne lovgivning, vil jeg både orientere og om ønsket drøfte det også med udvalget.

Det er svært på dette tidspunkt at forudsige, om og hvornår og for hvem det bliver aktuelt. Det gælder sådan set også spørgsmålet om den form for medarbejderindflydelse, som hr. Rahbæk Møller omtalte, specielt i forhold til teknika. Jeg siger det her, for situationen er nemlig sådan for vore teknika, at der sker store forandringer i disse år, og det er svært på dette tidspunkt at se, hvordan udviklingen ender for teknika.

Derfor tror jeg, at den model også med hensyn til medarbejderindflydelse, som er indeholdt i lovforslaget her for de øvrige uddannelsesinstitutioner, der nu er med her, og som ikke har noget med teknika at gøre, er tilfredsstillende. Der åbnes jo mulighed for, at man i vedtægterne kan fastsætte, at der kan være repræsentanter såvel for lærergruppen som for de studerende, og det finder jeg i denne model er en meget god måde. Men det er rigtigt, at den ikke

svarer ganske til, hvad en af mine forgængere på et tidligere tidspunkt foreslog for andre former for uddannelsesinstitutioner.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen mindede om, at når det gælder designskolerne, er der et særligt behov for at få afklaret lovgivningen i forhold til Kunsthåndværkerskolen i Kolding, og det er jo rigtigt i den forstand, at det er en skole, der nu etableres som en selvstændig skole og skal have sit lovgrundlag hvilende på denne lovgivning. Men som jeg har hørt, udtalelserne er faldet, skulle det også være muligt forholdsvis hurtigt at få lovforslagene frem til endelig behandling.

Der blev også spurgt, om det var muligt under selvejellovforslaget at give plads til eksisterende forsøgsuddannelser, og Kaospiloterne blev nævnt som et eksempel. Det vil jeg ikke svare bekræftende på ved denne lejlighed, men der er god grund til, synes jeg, i Undervisningsministeriet at gøre sig overvejelser om, hvordan vi sikrer igangværende forsøgsuddannelser, som må siges at være en succes – og det kan man vist godt sige er tilfældet med Kaospiloterne – et retligt grundlag, en fremtidig løsning på deres hidtidige forsøgsvirksomhed. Om det er en del af et fremtidigt selvejeforslag, kan jeg ikke svare på, men jeg synes, vi må være meget opmærksomme på, at når noget lykkes, skal det også have mulighed for at fortsætte.

Hr. Nødgaard spurgte til sidst, om overgangen fra ét økonomisk system til et andet kommer til at ske på en sådan måde, at institutionerne kan være trygge ved det, og dertil kan jeg svare ja. Sådan har det været på de andre områder, hvor man er overgået til selveje og en ændret finansieringsform. Dér har det været drøftet grundigt med de pågældende, således at man indfører et nyt system på en måde, så de, der skal leve med det, selv har været med i drøftelserne. Det vil også gælde ved overgangen til bygningstaxameter, som der ikke tages stilling til nu, men som der åbnes mulighed for kan ske på et senere tidspunkt. Det vil også ske efter forhandling med de pågældende institutioner, som vi har gjort det i andre sammenhænge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.